

nye Grunde til at fremsætte de samme Forslag, som alt vare blevne fremsatte i Fjor. Jeg skal dertil bemærke, at det vistnok, i alt Fald fra mit Standpunkt, maa siges, at der allerede i Fjor forelaa gode Grunde til at give de vedkommende Bevillinger, og at adskillige af de Spørgsmaal, der har været Tale om, ere i sig selv saa let oversfuelige og af en saa simpel Natur, at der neppe kan være Tale om at give nye eller fyldigere og mere omfattende Grunde end dem, der alt have været fremsjorte, og det gjaldt jo allerede i Fjor; at en stor Del af disse Regtelser bleve foreslaaede og gennemførte i Thinget paa Grund af den politiske Tilstand, en Mangel paa Tillid fra Hverstallets Side til Regjeringen og Administrationen. Det er altsaa dermed indirekte erkjendt, at det ikke var de enkelte ompurgte Bevillinger i og for sig, man ubetinget vilde erklære for uhenfigtsmæssige eller urigtige, og under disse Omstændigheder vil' det ses, at det nytter ikke stort at fremsætte nye Grunde, selv om saadanne i enkelte Tilfælde maatte være til Stede.

Naar det endvidere blev bemærket af den ærede Ordfører, at Regjeringen ikke under Samraadene med Finansudvalget har fremsjort noget væsentlig Nytt angaaende disse forskjellige Forslag, maa jeg for mit Vedkommende udtale, at Regjeringen som sædvanlig under Samraad har givet fuldt tilfredsstillende Forklaring paa alle de Punkter, hvorpaa der har været rettet Spørgsmaal til den, men at der ganske vist har været adskillige af de foreliggende, navnlig større Bevillinger, om hvilke der ikke har været Anledning for Regjeringen til at bringe noget væsentlig Nytt frem, fordi Hverstallets Standpunkt kun har været det, at man i Dieblirket, under de nuværende Forhold, eller hvorledes det nu hedder, ikke fandt Anledning til at bevilge Midler til disse Foranstaltningers Gjennemførelse, uden at der egentlig var Tale om, hvorvidt sige Foranstaltninger i og for sig maatte anses for hensigtsmæssige eller rigtige. Den ærede Ordfører anførte nu nogle Exempler for at illustrere sin Opfattelse af det Urigtige og Unyttige i at bevilge de forskjellige her ompurgte større Foranstaltninger, som ville kræve betydeligere Udgifter, idet han gik ud fra, at Regjeringen ikke var i Stand til at gennemføre saadanne Foranstaltninger paa en i sig selv hensigtsmæssig Maade, paa en saadan Maade, at vor Udvikling derigjennem blev fremmet, og han nævnte da først Forsvarsagen, idet han mente, at der ingen Udsigt var til at opnaa Enighed om Maalet, og saa længe der ingen Udsigt var til at opnaa

Enighed om Maalet, kunde det ikke nytte at bevilge de forskjellige Ting, her vare bragte i Forslag. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ved at tale om, at der ingen Udsigt var til at opnaa Enighed om Maalet, har tænkt paa Forholdene indenfor dette Thing, og at det var i selve dette Thing, at der ingen Udsigt var til at opnaa Enighed om Maalet, men det forekommer mig, at de enkelte Foranstaltninger, han selv pegede paa, maa siges at være af en saadan Art, at netop saa længe der ikke viser sig Udsigt til at opnaa Enighed om en videregaaende Ordning eller Omordning af Forsvarsvæsenet, maa der være al Opfordring til at gennemføre disse Foranstaltninger, thi hvad der her er bragt i Forslag, gaar jo kun ud paa at bevare, hvad vi have af Forsvarsforanstaltninger, at bevare det paa en saadan Maade og i en saadan Skikkelse, at det i Mangel af Bedre kan komme til Anvendelse, dersom der maatte blive Brug derfor. Naar her er Tale om en Bevilling til Søforterne, gaar den kun ud paa at bevare dem paa en tidsvarende Maade. i en saadan Skikkelse, at de kunne bruges i en eventuel Kamp, hvilket vil være saa meget mere nødvendigt, som der endnu ikke er gjort Skridt til at tilvejebringe videregaaende Forsvarsmidler i den Retning, og det Samme gjælder om det Materiel, der er forlangt. Bevillingerne dertil gaa netop ud paa at sætte de saa Forter, vi allerede have, i en saadan Stand, at de virkelig kunne komme til at betyde Noget og kunne udrette Noget. Den ærede Ordfører anførte, at alle Overvejelser om Forsvarsagen mulig vilde føre til det Resultat, at man besluttede sig til slet ikke at gøre Noget, at man besluttede sig til at affasse alt Forsvarsvæsen. Jeg tror nu ikke, at det vil komme dertil, men jeg vil under alle Omstændigheder sige, at det, for at bruge den ærede Ordførers egne Ord, vilde være meningsløst at løse dette svævende Spørgsmaal paa den Maade, at man lod det, man har, ligge og forfalde, saa at det blev ubrugeligt, og at man derigjennem løste Spørgsmaalet faaledes, at vi tilsidst stod uden nogensomhelst Forsvarsforanstaltning. Den ærede Ordfører pegede paa et andet Omraade, hvor det ligeledes skulde være Regjeringens Mangel paa Evne til at føre Udviklingen videre, der var en Hindring for at give de fornødne Bevillinger til Foranstaltninger, hvis Hensigtsmæssighed i og for sig man ikke vilde benegte, og det er de forlangte Bevillinger til Oprettelse af et Handelsdirektorat. Jeg tror, at den ærede Ordfører har set temmelig skjævt paa denne